

РЕШЕНИЕ

№ 110

гр. София, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 9-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Светла Станимирова

Членове: Рени Ковачка
Васил Василев

при участието на секретаря Теодора Т. Ставрева
като разгледа докладваното от Рени Ковачка Въззивно търговско дело № 20231001000946 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и следв. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба вх. № 288867/26.10.2023год. , подадена от „ Соник МП“ ЕООД гр.София чрез неговия особен представител адвокат П. К. от САК срещу Решение № 260373/17.10.2023год. , постановено по търг. дело № 2089/19год. по описа на Софийски градски съд, с което на основание чл. 155,ал.1 , т. 3 ТЗ е прекратено търговското дружество „Соник МП“ ЕООД , същото е осъдено на основание чл. 78, ал. 6 ГПК да заплати по сметка на Софийски градски съд сумата 80 лв. – държавна такса за съдебното производство и сумата от 500 лв. - разноски за съдебното производство, както и е постановено след влизането му в сила препис от решението да се изпрати на Агенцията по вписванията за вписване прекратяването на „Соник МП“ ЕООД за откриване на производство по ликвидация и назначаване на ликвидатор на дружеството.

Жалбоподателят счита решението за недопустимо и неправилно.

Твърди ,че решението е недопустимо ,тъй като е постановено по недопустим иск. Съображенията за недопустимост на иска твърди че са изложени в писмения отговор по подадената искова молба. Поддържа също така ,че искът е и неоснователен, тъй като наследниците на починалия управител на „ Соник МП“ ЕООД не били направили отказ от наследство ,че не били направили изрично изявление ,че не желаят да продължат дейността на дружеството и че не им била дадена възможност да заявят дали приемат наследството от своя наследодател,част от което били дяловете на дружеството. Сочи че неправилно било виждането на първоинстанционния съд че за прекратяване на дружеството било достатъчно единствено факта ,че няма вписан управител в търговския регистър .Твърди се ,че съгласно чл.157, ал.1 от ТЗ при смърт на едноличния собственик на капитала прекратяването настъпвало по право ,тоест дружеството се прекратява със смъртта му, ако не е предвидено друго или наследниците не поискат да продължат дейността му, а в случая такова изявление от наследниците липсвало.

По изложените съображения прави искане за отмяна на обжалваното решение като недопустимо и неоснователно и искане за прекратяване на производството по делото.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК насрещната страна Софийска градска прокуратура (ищец в производството) не е подала отговор.

В хода на устните състезания пред въззивния съд жалбоподателят „Соник МП“ ЕООД чрез адв. К. от САК поддържа жалбата си. Адв. К. претендира да ѝ бъде заплатено адвокатско възнаграждение като особен представител на „Соник МП“ ЕООД за въззивното производство.

Апелативна прокуратура-София, чрез представителя си-прокурор Славов, изразява становище за неоснователност на въззивната жалба и прави искане за потвърждаване на обжалваното решение като валидно, правилно и законосъобразно. Във връзка с допустимостта на предявения иск се позовава на ТР № 1 /31.05.2023год.

Софийският апелативен съд, след като се запозна с доводите на страните и доказателствата по делото, намира жалбата за процесуално допустима – подадена е в законоустановения срок за обжалване по чл. 259, ал. 1 ГПК от процесуално легитимирана страна, имаща правен интерес от обжалване и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, а разгледана по същество я намира за неоснователна поради следните съображения:

Производството пред Софийски градски съд е образувано по искова молба на Софийска градска прокуратура, с която е предявен иск срещу „Соник МП“ ЕООД с правно основание чл. 155, ал. 1, т. 3 ТЗ за прекратяване на дружеството-ответник поради липсата на вписан управител в продължение на повече от 3 месеца.

В исковата молба се твърди, че в Софийска градска прокуратура бил постъпил сигнал от ТД на НАП, с която прокуратурата била уведомена, че управителят на „Соник МП“ ЕООД- Ю. И. А. била починала и че повече от три месеца дружеството било без вписан управител. От приложените към молбата документи и от направените справки в ТРРЮЛНЦ било констатирано, че управителят на „Соник МП“ ЕООД бил починал на *****год. като липсвали данни наследниците да са заявили желание да продължат дейността на дружеството. Предвид на гореизложеното се твърди, че е налице основанието на чл.155, т.3 от ТЗ за прекратяване и ликвидация на дружеството, поради което е отправено към СГС искане на основание чл. 155, т.3 от ТЗ да бъде постановено решение, с което да се открие производство по прекратяване и ликвидация на „Соник МП“ ЕООД.

С Разпореждане № 12395/15.10.2019год. на СГС образуваното въз основа на исковата молба на СГП производство е прекратено като недопустимо. За да стори това сезирания съд е приел, че ответното дружество е прекратено по силата на закона с факта на смъртта на едноличния собственик на капитала и повторното му прекратяване било недопустимо.

Така постановеното разпореждане е потвърдено с Определение № 400/07.02.2020год., постановено по ч. възз.дело № 5206/2019год. на САС. Последното, както и първоинстанционното разпореждане са отменени като неправилни с Определение № 50055/06.07.2023год., постановено по т.д.№ 401/2020 год. на ВКС и делото е върнато на СГС за продължаване на съдопроизводствените действия по него.

При връщане на делото за разглеждането му по същество адв. П. К. е назначена за особен представител на ответното дружество. Същата е подала писмен отговор, в който е изложила доводи за недопустимост и неоснователност на предявения иск по чл. 155, ал.1, т.3 от ТЗ. В съдебно заседание пред първата инстанция адв. К. е поддържала че исковата претенция е основателна и следва да бъде уважена.

С обжалваното в настоящото производство решение предявеният от СГП иск по чл.155, ал.1, т.3 от ТЗ е уважен. Прието е, че едноличния собственик на капитала на „Соник МП“ ЕООД и негов управител- Ю. А. е починала на *****год. и че в продължение на повече от 3 месеца след тази дата няма вписан нов управител, за което наследниците не са предприели каквито и да било действия.

Апелативен съд –София, в настоящият си съдебен състав, намира за несъстоятелни доводите във въззивната жалба за недопустимост на обжалваното решение като постановено по недопустим иск. Въпросът за допустимостта на образуваното по иска на СГП производството пред СГС е решен с разрешението, дадено в т. 1 от ТР № 1/2020 от 31.05.2023 г. по тълк. д. № 1/2020 г. на ОСТК на ВКС. Именно с позоваване на цитираното ТР в Определение № 50055/06.07.2023год. съставът на ВКС е отменил актовете на СГС и САС за прекратяване на производството по делото и е дал указания за разглеждане на иска по същество, които указания съгласно разпоредбата на

чл. 294, ал.1, изр.2 ГПК са задължителни за съда, на който е върнато делото.

Неоснователни се явяват и оплакванията във въззивната жалба по приетата от първоинстанционния съд основателност на исковата претенция. Мотивите за първоинстанционния съд за основателност на исковата претенция споделят напълно от въззивна инстанция, която препраща към тях на основание чл. 272 от ГПК.

С разпоредбата на чл. 155, т. 3 ТЗ е уредена хипотеза на прекратяване на дружество с ограничена отговорност с решение на съда, сезиран с конститутивен иск на прокурора, когато в продължение на три месеца то е останало без вписан управител. Предпоставките за уважаване на иска са две: 1) липсата на вписан в търговския регистър управител на дружеството, която следва да е налице към момента на устните състезания и 2) тази липса да е продължила поне 3 месеца, които предпоставки в настоящия случай са налице и спор относно тяхното съществуване / прието и от първоинстанционния съд / не е въведен чрез оплаквания във въззивната жалба.

Прекратяването на дружеството в хипотезата на чл.157, ал.1 от ТЗ е предпоставено от настъпване смъртта на едноличния собственик на капитала и то в случай , че не е предвидено друго или наследниците не поискат да продължат дейността му. В случая, от направената от съда служебна справка по партидата на „ Соник МП“ ЕООД в ТРРЮЛНЦ не се установява в учредителния акт да е предвидено продължаване дейността на дружеството в случай на смърт на едноличния собственик на капитала на дружеството .Същевременно по делото няма данни, а и при справката се не се установява наследниците на починалия управител и едноличен собственик на капитала на „ Соник МП“ ЕООД да са подавали заявления за продължаване дейността на дружеството. Липсата на данни лицата, които имат правен интерес от това, да са подписали нов дружествен договор и да са избрали управител на дружеството, респективно да са заявили вписването на тези нови обстоятелства по партидата на дружеството е индикация че същите не желаят да продължат дейността на дружеството и липсата на доказателства за направен от тях отказ от наследство и липсата на изрично изявление , че не желаят да продължат дейността на дружеството не налага противен извод. Наследниците на починалия едноличен собственик на капитала на ЕООД са лицата , имащи правен интерес от продължаване дейността на дружеството и липсата на предприети от тях правно регламентирани действия за това е предвидено като предпоставка за прекратяване на дружеството съгласно чл. 157, ал.1 от ТЗ. Следва да се има предвид и че цитираната разпоредба не предвижда при прекратяване на дружеството на основание по чл.155, ал.1 ,т.3 от ТЗ да се издирват наследниците и да им се дава срок да заявяват дали желаят да продължат дейността на наследодателя. За уважаването на иска е достатъчно да се установи липсата на вписан в търговския регистър управител на дружеството в продължение на три месеца поради смъртта на едноличния собственик на капитала и бездействие на наследниците му по смисъла на чл.157, ал.1 от ТЗ да поискат да продължат дейността на дружеството, които предпоставки са налице в случая.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира предявеният от СГП иск по чл. 155, т.3 от ТЗ за основателен и доказан , до който извод е достигнал и първоинстанционния съд в обжалвания пред настоящата инстанция съдебен акт. Поради съвпадане крайните изводи на двете съдебни инстанции за основателност на предявения иск по чл. 155, т. 3 ТЗ, на основание чл. 271, ал. 1 ГПК обжалваното решението следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

По искането на адв. П. К. за определяне на адвокатско възнаграждение като особен представител на „ Соник МП“ ЕООД във въззивното производство съдът намира следното :

Адв. П. К. е надлежно назначена за особен представител на „ Соник МП“ ЕООД в първоинстанционното производство , което определя наличието на представителната й власт до края на съдебното производство във всички съдебни инстанции. Възнаграждението на особения представител се дължи за всяка съдебна инстанция, поради което на адв. К. следва да се определи такова за въззивната инстанция в размер на 500 лева, платими от бюджетните суми на съда . Този размер на адвокатското възнаграждение е под минималния размер предвиден в чл. 7, ал.1, т.4 от Наредба 1/2004 за минималните размери на адвокатските възнаграждения/ в приложимата му в случая редакция , обнародвано в ДВ бр.88/04.11.2022год./, но същият е съответен на фактическата и правна сложност на делото и е съобразен с приложимата към процесния случай разпоредба на чл.47, ал.6 от ГПК.

В случая въззивната жалба е подадена от адв. П. К. като особен представител на

жалбоподателя- „Соник МП“ ЕООД. Особеният представител не упражнява свои процесуални права, а тези на страната, която представлява, поради което не е длъжен за заплащане на държавната такса по обжалване на първоинстанционния съдебен акт. С оглед посоченото в т.7 от Тълкувателно решение № 6/12год. от 06.11.2013год. по тълкувателно дело № 6/12год. на ОСГТК на ВКС, дължимата се държавна такса по чл.19 от Тарифата за държавните такси, които събират съдилищата по ГПК следва да бъде присъдена с настоящото решение, тъй като не е внесена предварително, а с оглед изхода по спора следва да се възложи на дружеството-жалбоподател. Предвид изхода от спора на същото следва да се възложи и определеното за заплащане от бюджетните суми на съда адвокатско възнаграждение на назначения му особен представител.

Водим от горното, настоящият съдебен състав на Апелативен съд – София

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260373/ 17.10.2023год., постановено по търг. дело № 2089/2019 г. по описа на Софийски градски съд.

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение за въззивната инстанция за адв. П. И. К. от САК - назначена за особен представител на ответника по иска „Соник МП“ ЕООД в размер на 500 лева, платими от бюджетните суми на съда.

ОСЪЖДА „Соник МП“ ЕООД с ЕИК 204473554 със седалище и адрес на управление: гр.София, район „Възраждане“, ул.“Пиротска“, № 45, офис 16 да заплати по сметка на Апелативен съд-София сумата от 40 лева, представляваща дължаща се държавна такса за въззивно обжалване, и сумата от 500 лева, платено от бюджетните суми на съда адвокатско възнаграждение на назначения му във въззивното производство особен представител.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване при наличие основанията по чл. 280, ал. 1 и ал. 2 ГПК пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____